

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Δώρον Δραχμῶν 5 ἕως 52,50

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλυσιν» διὰ τὸ 1916 πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἔ. ἔ., καθὼς καὶ οἱ ἀνανεοῦντες πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὸ 1916, ἔχουν τὸ προνόμιον νὰγοράσων τοὺς τόμους τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐτῶν 1899 ἕως 1905, ἄλλους μαζί ἢ χωριστὰ ἕνα ἕνα...

Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ δρ. 1 οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Τὰ πρὸς τούτο διατιθέμενα ἀντίτυπα εἶνε 50 ἕξ ἐκάστου τόμου, δηλαδὴ τόμοι ἐν ὅλῳ 800, τοὺς ὁποίους θάγοράσων ὅσοι προλάβουν νὰ ἐπωφεληθῶν τοῦ προνομίου οὐκ ἔστιν ἐντός τῆς προθεσμίας ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐξαντληθῶν.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τα ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1915. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Ἀ. ἠ. νήκων εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.

Νέα ψευδώνυμα : Σφουρὶ κί Ἀμυδῶνι α. (Γ. Τ.) Κύνειον Ἄσμα, α. (Θ.Θ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰταλλάξουν—Ο Ρωδῶρος (0) μὲ Κῦμα τοῦ Βοσπόρου, Φεγγαροκάτινη Ἀκτίνα, Ματωμένο Ἡλιοβασιλεμα.—ἢ Χρυσὸ Ἀκτίς (0) μὲ Κεφάλωνιτάκι, Ἀνθισμένη Βαμβακιάν, Φωνὴ τῆς Πατρίδος.—ἢ Ἐλευθερωθεῖσα Ἡπειρος (0) μὲ Θησαύρα, Φούλαν, Ἀνθισμένη Βαμβακιάν.—ἢ Τροπαιοῦχος Ἑλλὰς (0) μὲ Τέλλον Ἀγρον, Ἡρώα τοῦ 1913, Σκλαβομένο Ἑλληνα, Δοξαμένον Ἑλληνομάχον, Βέτο, Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης, Λεμισσιανήν.

Ἡ Διάπλυσιν ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Κεκοιμημένης Διάβολον (μὰ αὐτὸ ἴσα-ἴσα ἀποδεικνύει, ὅτι ὑπάρχει κλήρος) ἐκλήρωθησαν τὰ ἀπάνω-ἀπάνω καὶ ζεμιναν τὰ κάτω-κάτω.) Τροπαιοῦχος Ἑλλάδα (ἔστειλα.) Νικηφόρον Εὐζώνον (ὄρατα ἢ ἐπιστάλη σου εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν Ἀσκήσεων ποῦ ἐπωλεθρήσαν κατὰ λάθος, νὰ σημειώσετε, μετ' ἑκάστου ἀριθμοῦ, τὴν λέξιν ὀξ.) Ὀμηρικὸν Ἡρώα (χαίρω ποῦ ἔγενεαι καλά.) Ἑυρωπαϊκὸν Πόλεμον (καὶ αὐτὸ ἄσκολον.) Ἄγγελον τῆς Νέκης (σύμπτωσης) νὰ, σήμερον ποῦ θὰ ἦθελα νὰ σοῦ ἀπαντήσω ἐκνεότερα, ἐπεισαστὴ χεῖρα μου τὸ γράμμα σου μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ἔρωτος.) Αἰάτω τὸν Τελαμώνιον (μὲ πολλὴν χαρὰν ἐδιάβασα τὸ πρῶτόν σου γράμμα. ἔπιζω νὰ σοῦ γράψω συχνά.) Α. Φ. (δχι) Ἡρώϊδα τῆς Μανωλίδας ἐγράψα συγχρητῆρα διὰ τοὺς ἀρροβίους τῆς ἀδελφῆς σου.) Ναυτοπαῖδα τοῦ Ἀβέρωφ (ἔστειλα) Μικρὸν Ἀριστοκράτην ὄχι, ἀλλ' οὔτε ποῦ σοῦ ἀνίγει αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον,

ἀποῦ δὲν σοῦ ἐμκρίθη ποτὲ) Χίονια τοῦ Μπιζανίου (καὶ τὸ δικὸ σου πρῶτο γράμμα μού εἰ προξένησε μεγάλην χαρὰν νὰ μὴ εἰσαί πλεόν ἐδεῖλη, καὶ νὰ μού γράψης.) Πληρωμένον Ἡπειρώτην, (βραβεῖον ἔστειλα.) Π. Ματο. (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.) Ἐραστὴν τοῦ Ἰδεώδους (ἔστειλα.) Τρελλὴν Νεράϊδαν (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.) Ἐκποθητὴν τοῦ Μπιζανίου (ἔστειλα εὐχαριστῶ.) Τέλλον Ἀγρον, Ἀκτίνα Χαράς, Μικρὸν Ποδόκοπον, Χρυσὴν Ἀκτίνα, Θαλασσοπόδι τοῦ Στόλου κτλ. κτλ. Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 7ην Ὀκτωβρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΤΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΔΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑΤΕ ΘΕΡΑΙΑ ΤΑΣ ΘΡΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Ἀνέσεων Ἀγροτότου—Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 29ης Νοεμβρίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

555. Λεξιγράφος Ἄν δύο ἐπιρροήματα εἰς πρόθεσιν πλησιάζης. Μέγαν προφήτην τῆς Γραφῆς. Ἐθῶς θὰ παρουσιάσης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους 556. Συλλαβόγραφος

Ἰέντε γράμματα ἐνώνεις, Φίλε λῦτα, στή γραμμῇ, Καὶ μὴ χόρα φανερώνεις εἰς τὴν μαύρην Ἀφρικῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλευθεροτοῦ 557. Μεταγραμματομῶς

Τῆς Γαλλίας τὸ ποτάμι Μεσ' στὸ Κόγγο θάπαντήση. Ἄν ὁ λύτης τοῦτο κάμη. Νι νὰ γράψῃ. Ἀν νὰ σῶσῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Καρμπογιᾶ 558. Τονόγραφος

Μὲ σῆσαι καὶ μὲ τιμῆς Γιατ' εἰμι σύμβολον σεπτόν Ἄπιδος τὸν τόνον μου χαλᾷ. Κι' ὄνομα γίνημι γνωστόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἄδδας 559. Δικτυόταν

- * * * * * = Μυθογράφος
* * * * * = Νῆσος Ἰταλικῇ.
* * * * * = Χώρα τῆς Ἑυρώπης.
* * * * * = Γεωργικόν. ἐργασιῶν.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Προσκόπου 560. Πλέγμα τετραγώνων

- * * * * * Εἰς τὸ ἄνω τετραγώνον: Ἄνω, πῶλις τῆς Ρωσίας, κάτω, φυσικὸν φινυμένον, δεξιῶ, ὄρος τῆς Βαλκανικῆς, ἀριστερὰ, μυθικὸς Βασιλεὺς.
* * * * * Εἰς τὸ κάτω τετραγώνον: ἄνω, μέρος τοῦ ναοῦ, κάτω, τροσφὴ ζώων, δεξιῶ, δημητριακὸν καὶ ἀριστερῶς ἀρχαῖον ὄπλον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατιώτου τῶν Ἑλλήνων 561-565. Λογοπαίγνια

1.— Ποῖος ἀρχαῖος βασιλεὺς εὐρίσκειται στὰ βαρέλια;

- 2.— Ποῖον μέρος τοῦ προσώπου ἔχει τέκνον;
3.— Ποῖον φᾶρι εἶνε ἀπαραίτητον ὅταν γράφωμεν;
4.— Εἰς ποῖαν εὐρωπαϊκὴν χώραν δὲν ὑπάρχει φῶις;
5.— Ποῖον ἀρσενικὸν εἶνε οὐδέτερον;
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέλλον Ἄγρον 566. Διπλῆ Ἀμροστιχίς.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωτι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν βραβίσιον τῆς Ἑλλάδος, τὰ δὲ τρίτα γράμματα προκήρτισαν τῆς Ἑλλάδος: 1. Νῆσος; τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄνομα πολεμικοῦ πλοίου. 2. Κράτος; τῆς Ἑυρώπης. 3. Συνεργάτης τῆς Διαπλάσεως. 4. Πικρὸς γῆς Γραφῆς. 5. Ἑυρωπαϊκὴ πρωτεύουσα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὀνειροπόλου τῶν Καλαμῶν 567. Μαγικὴ εἰκὼν ἀνευ εἰκόνος

- Μαρίκα, Πελοπίδα! φέρετέ μου τὸ λοιπὸν!
— Ποιό, μπαρμπά;
— Ἐκεῖνο ποῦ σὰς εἶπα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σκλαβομένο Βυζαντινοῦ 568. Φωνηεντόλιπον

φρς - μλ - πς - ξδ. Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Μαγαμένο Γιουλί 569. Γρίφος

Table with 4 columns: τιχ, τιχ, οὐν, Τιμή. Row 1: τιχ, τιχ, οὐν, Τιμή. Row 2: τιχ, τιχ, οὐν, Γέλα. Row 3: τιχ, τιχ, οὐν, Γέλα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Τὸ ἐν Λεμεσῷ παράστημα τοῦ Συλλ. Ἐνωτικῶς διελύθη. Ζήρων δ Κιτιεύς.

Ἐνα Χιωτῆν, ἀνεξαρτήτως τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάτης μου γνωρίζω, ὅτι οὐδένα ἀντιπροσωπεύω σύλλογον. Μήπως συνέδη λάθος; Πειραιητικόν.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

Τῶν ἑβδομαθιαίων διαγωνισμῶν ὁσὼν αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων, ἐλήφθησαν ἀπὸ 30-6 Ὀκτ.

ΑΘΗΝΩΝ: Μεγάλη Ἑλλάς, Μαρία Χ. Τζουνανίου, Εὐφ. Ι. Κωνσταντίνου, Στ. Α. Μάμου, Δημ. Π. Μαρκοῦ, Ἰωάν. Α. Μάρκου, Ἀσπασία Α. Πυλαγιάνου, Ἰω. Πελεκάνου, Δημ. Σ. Πετρόπουλος, Ἠλιοβασιλεμια, Κωνστ. Π. Μπαρδής, Α. Α. Βραχιώτης, Χρ. Μαστρογιάννης, Κωνστ. Μ. Μανιάκης, Πάνος Κιτιεύς, Ἰω. Τ. Γραφῆ, Ἐμ. Θ. Κασσαβέτης, Σοφία Α. Βάθη, Ἀστ. Α. Κανέλλης. Ἐνας κορὴς ὑπογραφήν, Π. Φύλλας. ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Γεωρ. Βδῶ. Λαζανάς. ΒΟΛΟΥ: Ἠλ. Α. Ἀρδαβάνης, Ἰωάνη Σαμαράκου, Γ. Λαμπρόπουλος, Χαρ. Ἐμ. Κάτσινα, Γεωρ. Ι. Ἡλίας. ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Χρ. Λάρας. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ἠλ. Ι. Κοφινάς, Ροβ. Κοέν. ΚΑΛΑΜΩΝ: Στ. Ι. Γεωργιάδης. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλωντος. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Γεωρ. Γ. Λιβιεράτος, Διον. Α. Ζακυνθινός, Ἐπιπέτης Ἀστὸς. ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ: Περικ. Σ. Κουρῆς. ΠΑΤΡΩΝ: Ἰωάν. Κ. Παπαζαχαρίου. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Νίκος Στ. Μαλαγαδῆς, Πάνος Χ. Κολυβάς, Ι. Μυζαλάκος, Β. Α. Μάλτας, Νικ. Π. Ρούσσος. ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ: Εὐαγ. Ι. Παπανικολάου, Ἄντι Κακάδας, Γεωρ. Λουκάς, Αἰκατερίνη Παπανικολάου, Θωσ. Πάγκαλος. ΤΡΙΠΟΛΕΟΣ: Ὀθωνιανῆς, Μικρὸς Ἀριστοκράτης, Ἄνθος Μαῖου, Νανσιὰ Ἀναταγικητος Ἑλλησποντος, Νυκτερινὸς Ἀστὴς. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Παν. Σ. Καρναντζῆς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληροῖδα καὶ ἐληφθῆσαν οἱ ἕξης δύο: ΠΑΝΟΣ Χ. ΚΟΛΥΒΑΣ ἐν Πειραιεὶ καὶ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ ἐν Σαλαμῖνι οἱ ὅσοι ἐνεγράφησαν διὰ τοῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑψηλῆς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Ἐσωτερικῶς Ἐξωτερικῶς Ἐτησίᾳ... ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἐν Ἀθήναις, 17 Ὀκτωβρίου 1915 Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 46

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια)

Πραγματικῶς, μόλις εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἀπέραντον περιβόλον, ὁ Ραοὺλ εἶδεν ἕνα κοπάδι ἀπὸ τριακόσια ἢ τετρακόσια βώδια τὰ ὅποια γριῶσοι ἐριπποὶ ὠδήγουν εἰς τὸ σφαγεῖον, ὅπου εἰσῆρχοντο ἀναεῖκοσι.

Ὁ μάργουπα-Φρανσουᾶ τῷ εἶπε: — Κάθησαι ἔδω, κοντὰ εἰς αὐτὴ τὴν ἀψηλὴν σανίδα ποῦ βλέπεις, νὰ κάμης γάζι. Ἐγὼ πάω νὰ ντυθῶ καὶ νὰ πιάσω δουλειά, γιατί βλέπω τὸν καπατὰξ ποῦ μου γέρεει νὰ κάμω γρήγορα. Πραγματικῶς ὁ Ραοὺλ ἐστάθη νὰ ἰδῆ. Ἐβρίσκατο πλησίον ἐνὸς ἰκρίου στενοῦ καὶ μακροῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνωθοῦντο εἰκοσι βώδια, μυκώμενα ὀρνη-

δῶς. Κάθε τῶνον, ἕνας ἐριππος ἀνὸρως ἐσφενδόνιζε μίαν θηλειάν εἰς ἕνα ζεύγος κεράτων καί, ἀποῦ τὸ ζῶον ἐπιάνετο, ἐτύλιγε τὸ ἄκρον τοῦ δερματινοῦ σχοινίου εἰς μίαν τροχαλίαν. Ἡ τροχαλία αὐτὴ ἔτυρε τὸ δυστυχεῖς ζῶον πρὸς μίαν θύραν ξυλίνην, ἢ ὅποια ἠνοίγετο αὐτομάτως, διὰ νὰ περάσῃ ὁ κατάδικος. Ὁ Ραοὺλ ἐπροχώρησε διὰ νὰ ἰδῆ τί συνέβαινεν ὀπίσω ἀπὸ τὸ διάφραγμα, — καὶ εἶδε θέαμα φρικτῶδες. Μία ἀστραπή. Εἶνε τὸ μαῦρο μαχαίρι τοῦ ντεμουκαντόρ, τὸ ὁποῖον καταφέρεται ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ζώου, μεταξὺ δευτέρου καὶ τρίτου σπονδύλου. Τὸ ζῶον πίπτει πρὸ τοῦ ἡμιγύμνου θηρίου, τὸν ὁποῖον καταθρέχει μετὲς αἵματι. Ἀμέσως προστρέχουν ἄλλοι ἐργάται καὶ φορτώνουν τὸ σφαγεῖον εἰς ἕνα χαμηλὸν ἀμάξι, τὸ ὁποῖον τρέχει ἐπὶ σιδηρῶν ράβδων μέχρι τῆς παρακειμένης αἰθούσης. Ἐκεῖ τὸ περιμένουν οἱ γδάρες. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν, εἰς τὴν θέσιν τοῦ μετὰ μαχαίρι στὸ χεῖρ, ὁ Ραοὺλ βλέπει καὶ τὸν Φρανσουᾶ. Ὁ ἀγαθὸς Βάσκος τοῦ νεύει, ὅτι ἀργότερα θὰ ἐφρόντιζε δι' αὐτὸν διότι τώρα ἔχει ἐργασίαν. Καὶ πραγματικῶς, ἔχει πολλήν... Ὁ ὄγκος ἐκείνος τοῦ αἰμάσσοντος κρέατος, ποῦ περνᾷ ἀπ' ἐμπρός του, τρέπει νὰ ξεκαθαρισθῆ. Καὶ τὸ μαχαίρι τοῦ δουλεύει μετὰ γρηγορία ἐκπληκτικῆν. Εἰς ὀλίγα λεπτὰ τὸ ζῶον ἀποκεφαλίζεται, γδερνεται, ξεκοιλιάζεται, διαμελίζεται. Τὰ πόδια τοῦ ἀποκόπτονται, τὰ κέρατὰ τοῦ ἀποσπᾶνται, οἱ πνευμονες ἢ καρδιά καὶ τὸ σπῆκτι, ἀπὸ ἄλλους ἐργάτας, ἀναρτῶνται εἰς ἀγκίστρα. Εἰς δέκα λεπτὰ μετὰ τὸ ὠρολόγι, ἀπὸ ὅλον ἐκεῖνο τὸ βῶδι, δὲν ἀπομένει



«Ὁ καπατὰξ τὸν ἐδάθη χωρὶς πολλὰ λόγια...» (Σελ. 366 στ. α')



«Εἶνε τὸ μακρὸ μαχαίρι τοῦ ντεμουκαντόρ...» (Σελ. 365, στ. β')

έξηπλώνοντο έξω, κατάχαμα, και εκεί ένοιμώδοντο μακαρίως όλην την ώραν πού τους έδιδαν δι' ανάπνυσιν.

Η «ύπόθεσις» του Ραούλ έτελείωτε γρήγορα. Τη συστάσει του Φρανσουά, ο

Ηρόνθη όμως να παίξει το ντόμινο πού του έπρότειναν, προτιμήσας να υπάγη να περιπατήσει μόνος του εις τα λειβάδια, τα όποια ήσαν παρά τας όχθας του ποταμού.



«Ήσαν ο Ζο και ο Λο πού έκουβαλουσαν...» (Σελ. 367 στ. α.)

καπαταξ τον έδέχθη χωρίς πολλά λόγια, με μισθον ενός και ήμισος πιάστρου την ήμέραν. Θα ένοιμάτο όμως και θα έτρωγεν εις το εργοστάσιον.

Το νέον έπάγγελμα δεν ένθουσίαζε βέβαια τον μικρόν μας ήρωα. Άλλα δυστυχώς δεν είχε να έλλείξη μεταξύ δύο ή τριών... Και ως έξυπνον παιδί πού ήτο, το έδέχθη δια να ζήσει ζωας να εΐρη καλλίτερον.

Όταν επανελήθη η εργασία, ο Ραούλ έτοποθετήθη εις την δευτέραν αίθουσαν του σφαγείου όπου, καθώς τω είχε ειπή ο προστάτης του, τον έβαλαν να μαζεύη τας γλώσσας των ζώων εις ένα μεγάλο κουβάν και να τας μεταφέρη εκείθεν εις την αίθουσαν του ψυγείου.

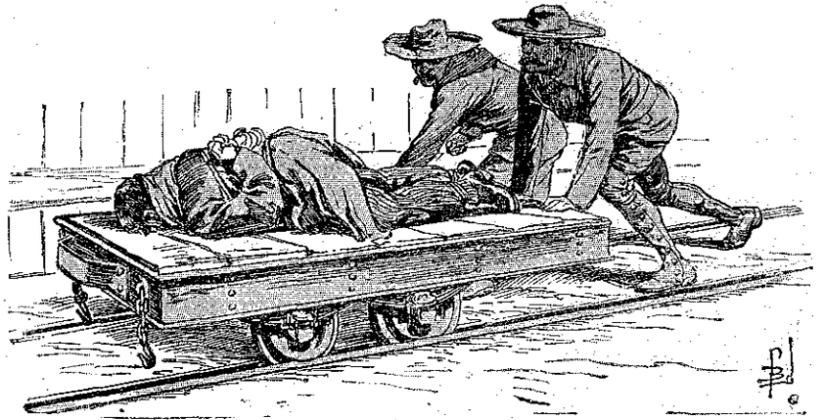
Εκει τας έβλεπε να εξαφανίζονται προς στιγμήν εις μεγάλα καζάνια και να αναφαιώνται πάλιν εις πελωρίους δίσκους από λαμαρίναν, έθεν τας παρελάμβανον εύφρέστατα μηχανήματα και τας έστοιβαζαν εις κυτία εκ λευκοσιδήρου. Η λειτουργία του γιγαντιαίου αυτού εργοστασίου ένινησεν επιτέλους το ένδιαφέρον του Ραούλ.

Το βράδυ, όταν έσχαλασαν οι εργάται, ο Φρανσουά τον απέχαιρέτησε και τω εύχηθη καλήν επιτυχίαν.

Ο Ραούλ έμεινε με τους συντρόφους του, καμμά εικοσαριά νέους μαθητευόμενους σαν αυτόν, οι όποιοι του έδειξαν τα έξαρτήματα του εργοστασίου, τους κοιτώντας, άπλοως άλλα καθαρωτάτους, τα άλώνια πού έπαιζαν φουτυπόλλ και άλλα παιγνίδια του υπαίθρου, και τας αιθάσας της αναπαύσεως.

Δεν ήτο διόλου εύθυμος ο καλός μας Ραούλ, μόνος, κλεισμένος εις το μεγάλο εκείνο εργοστάσιον, το όποιον, με όλην την πολυτέλειαν και την καθαριότητά του, δεν ήτο παρά ένα σφαγείον!

Περίλυπος, έβλεπε το έσπερινόν σκοτός να καλύπτη όλονέν τα μεγάλα κτίρια του Νουέβο-Κολόν. Ωραία ρόδινα συννεφάκια έπλανώντο εις τον διασηγή ουρανόν, όπου είχαν εμφανισθή και τα πρώτα αστέρια...



«Το βρονάκι έτρεξε γρήγορα επί των γραμμών...»

Έσυλλογιζετο τους δύο ώραιους μήνας της έλευθερίας, του πλούτου, της ανέσεως πού έπέρασε με την μης Μπριδζ εις την Καρδύβαν, έπειτα τας περιπετειάς των.. Τώρα όλ' αυτά έτελείωσαν.

Όμοια ή μία με την άλλην, μονότονοι, αι ήμέραι τον θα έπερνούσαν μέσα εις το καταθλιπτικόν εκείνο εργοστάσιον... Έμεινεν έξω, ρεμβάζων, εώσπου ε-

κτύπησεν η ένδεκάτη. Έκπληκτος ήκουσε το ώρολόγι. Πώς άργησε τόσο, χωρίς να το καταλάβη;

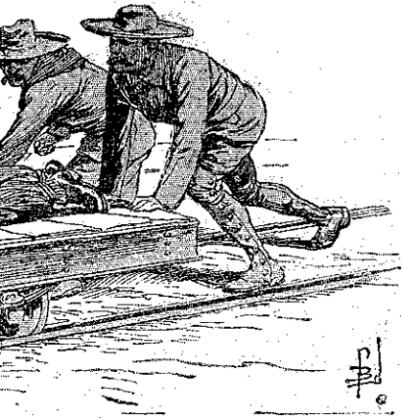
Φοβούμενος μή τον μάλωσουν, έτρεξε γρήγορα να επιστρέψη εις το κατάλυμα πού του είχαν δείξη. Άλλα μή γνωρίζων ακόμη τα περίχωρα του εργοστασίου, έχασε τον δρόμον του κ' εύρέθη εις ένα λαβύρινθον αυλών και οικημάτων, από τον όποιον δεν ήμπορούσε να έξέλθη. Εις μάτην ανεζήτησε κανένα υπάλληλον ή εργάτην, δια να τον οδηγήση. Κανείς δεν ήτο έξω τέτοιαν ώραν. Δεν άνητυχούσεν όμως πολύ, επειδή έβλεπε μακράν και κτίρια φωτισμένα, όπου ήξευρεν, ότι εργάται έκαμναν νυκτέρι, δια να προσθάσουν μίαν επείγουσαν παραγγελίαν του άργεντινού στρατού.

Το έγκλημα.

Ο Ραούλ διηθύνετο τώρα προς τα κτίρια αυτά, όταν, όπισω από ένα φράκτιν, παρατήρησεν όμιλον τριών-τεσσάρων ανθρώπων, οι όποιοι μετέφεραν κάτι βαρύ, διότι από καιρού εις καιρόν έστέκοντο και το άφιναν δια να ξεκουράζωνται.

Ο Ραούλ έσπευσε να τους πλησιάση, νομίζων ότι ήτο από τους εργάτας πού έκαμναν νυκτέρι' άλλ' άμα έφθασεν εις κάποιαν απόστασιν, του έφάνη, ότι μεταξύ των ανθρώπων εκείνων, ήσαν ο Ζο και ο Λο. Έστάθη κ' έσυλλογίσθη:

«Ήνε, αλήθεια, αυτοί; ... όχι, όχι, είμαι τρελλός... Παντού βλέπω εχθρούς... Τί γυρεύουν τέτοια ώρα αυτοί οι άνθρωποι; μέσα εις το εργοστάσιον; Τί ήλθαν να κάμουν; ... Άδύνατον να είνε αυτοί...»



Μολοντοϋτο, ο μικρός έσταμάτησε κ' εκρόφη καλα όπισω από τον φράκτιν, δια να ιδη τί έκαμναν οι εργάται εκείνοι, μεταξύ των όποιων ήσαν και οι πρώην φίλοι της μης Μπριδζ...

Θα το έμάνθανε γρήγορα, διότι ο μικρός όμιλος με το φορτίον του διηθύνετο προς το μέρος του και θα έπερνούσεν από πλησίον του. Έκρόφη κα-

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟ ΔΡΑΜΑΤΑΚΙ

(Συνέχεια ύδε σελ. 359).

ΦΡΟΣΥΝΗ και ΜΑΡΩ

Καλώς τη Γιούλα.

ΓΙΟΥΛΑ

Πώς έδω;

τι κάνετε μονάχες

Τόν πόλεμο άγναντεύετε,

τις φοβερές του μάχες;

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Όχι, παιδί μου, στείλαμε

το Νάσο κείθε κάτω

Να μάθη για το Θύμιο μας

κάνα καλό μαγιάτο.

ΜΑΡΩ

Ναι, Γιούλα, κήθησε και σύ

συντρόφεμά μας λίγο.

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Κήθησε, θεγατέρα μου,

ΓΙΟΥΛΑ

Ναι, Μάννα, δε θα φύγω!

ΜΑΡΩ

Κήθησε, Γιούλα, λίγο

Ν' άκούσωμε μαζί

Ο Θύμιος μας άν ζή.

ΓΙΟΥΛΑ

Ναι, Μάρω, δε θα φύγω

Όυτε στιγμή από δω

Το Νάσο άμα δε ιδω.

Κ' ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΖΙ

Κι' άν ζή και παλεμάη για την Πατρίδα

Μαζί με το γεναίο μας Βασιληά.

Άδελφικά του στέλνομε φιλιά,

Της γίκης την καλλίτερην έλπίδα.

Κι' άν βόλι τότε βρήκε-ω συμφορά μας!

Και πλήγωσε τα στήθεια του βαριά,

Στόν πόνο του γλυκειά παρηγοριά

Τα πόρινα θα τρέχουν δάκρυά μας.

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Ο Νάσος!

ΜΑΡΩ και ΓΙΟΥΛΑ

Πού είν' τος;

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Έρχεται

χαρούμενος τρεχάτος

Θα φέρη καλές είδησεις!

ΜΑΡΩ

Πού είν' τος, μητέρα;

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Νάτος!

Κοιτάχτε πώς λαχάνιασε!

πώς τρέχει ο δόλιος!—Νάσο!

Μην τρέχεις τόσο άγορι μου!

(Περιμένουν. Μουσικό έντερομέτζο.)

ΝΑΣΟΣ

Φοβάστε μην ποστάσω;

Δεν άποσταίνω κ' έννοια σας!

συνείθισα να τρέχω.

ΓΙΟΥΛΑ

Έμιαθε, Νάσο, τίποτα;

ΝΑΣΟΣ

Ναι!

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Πές μας, δεν άντέχω

Να καρτερω.

ΝΑΣΟΣ

Το Θύμιο μας...

ΜΑΡΩ και ΦΡΟΣΥΝΗ

Έ, λέγε...

ΝΑΣΟΣ

Κάποια... σφαίρα...

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Τόν ήρωε; τόν έσοκότωση;

Άγορι! ... (κλαίει)

ΓΙΟΥΛΑ

Σώπα, μητέρα,

Μην κάνεις έτσι!

ΜΑΡΩ

Το λοιπόν;

ΝΑΣΟΣ

Τόν ήρωε μέσ' στα στήθεια

Και λίγο τον έπλήγωσε.

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Αλήθεια; λές αλήθεια;

Ζη το παιδί μου;

ΓΙΟΥΛΑ

Σώπασε, Μάννα!

ΝΑΣΟΣ

Ναι! ζή! πολιώρα

Τόν πήραν, καθώς μούπανε,

και τότε πάν στη χώρα

Αυο νοσοκόμοι.

ΜΑΡΩ

Κ' ήτανε

βαθειά η λαβωματιά του

ΝΑΣΟΣ

Όχι.

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Και πώς κτυπήθηκε;

ΝΑΣΟΣ

Νά! χτες προί, κει κάτω

Στόν Άη-Νικόλα κάνανε

οι Εδζόνιοι μας μιιά γιούργια

Κι' απ' την κορφή τους βγάλανε

τους Τούρκους, και στη φούρμα

Του γιουρουσιού λαβώθηκε.

ΓΙΟΥΛΑ

Και τον Άγιο-Νικόλα

Τόν πήραν τα εύχωνάκια μας;

ΝΑΣΟΣ

Με τα κονόνια του όλα!

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Αλήθεια;

ΝΑΣΟΣ

Άμε τί, ψέμματα;

ΓΙΟΥΛΑ (Με χαρά.)

Όύ!... πάει και το Μπιζάνι!

Δε στέκει πιά...

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Κι' ο Θύμιος μας

πού νάνε, τι να κάνη

Αυτή την ώρα ο δύστυχος!

Ποιός ξερει σε τι χάλι

Θα βρισκεται...

ΝΑΣΟΣ (Μ' έξαρσι)

Μητέρα, πάει χαλάλι!

Το αίμα του,

Γιατι για την Πατρίδα μας,

για τη μεγάλη Έλλάδα

Τώχουσε. Και... μεθαύριο

θάνε η δική μου άράδα!

Κι' άν έξω από τα Γιάννενα

τόν ήρωε αυτόν το βόλι

Μακάρι έμε να μ' εύρισκην

άπόξω από την Πόλη!..

Μην κλαίς, Μαννούλα, σώπασε,

χόρευε, γέλα, πήδα

Πόυχουσε απ' το αίμα σου

και σύ για την Πατρίδα!

ΜΑΡΩ

Μπαρόβο σου, Νάσο, Μπαρόβο σου;

ΓΙΟΥΛΑ

Γεια σου, άδερφέ μου Νάσο!

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

Άχ! έλα δω, παιδάκι μου,

να σε σρικταγκαλιάσω!

(Τόνε φιλεϊ ώρα πολλή)

(Έπεται συνέχεια) I. X. ΧΕΛΜΗΣ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'. (Συνέχεια).

Ἐπειδὴ ὁ κόμης Ὀρρολκ, ἀπὸ ἀβροφροσύνης πρὸς τὸν Μαρκήσιον Δερινύ, ἀπεποιήθη ἐπίσης νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ ταξίδι, ὁ Ἀμερικανὸς δὲν εἶχε κανένα προσκεκλημένον εἰς τὸ πλοῖόν του.

Αἱ ἐτοιμασίαι τοῦ ἀπόπλου ἔγιναν συντόμως.

Ἐξαρνα, ἐνῶ ὄλοι ἦσαν συνηθρισμένοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, μία γραῖα, Ἀτσιγγάνα ὡς ἐφαίνετο τοῦλάχιστον ἀπὸ τὴν φρεσιάν της, παρουσιάσθη εἰς τὴν γέφυραν, ἣ ὅποια συνέδεε τὸν «Καρχαριάν» μὲ τὴν προκυμαίαν, κ' ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὸν κ. Χόλκερ.

— Τί με θέλεις; ἠρώτησεν ὁ Ἀμερικανός.

— Λέγει ὅτι ἔχει νὰ σὰς προσφέρῃ ἕνα πολὺ μεγάλο μαργαριτάρι, κύριε

λους τὸ εἶχε τὸ θαυμασιὸν μαργαριτάρι, τὸ ὅποion ἀνεζήτει τρία ὀλόκληρα χρόνια. — Πῶς θέλεις; ἠρώτησε τὴν Ἀτσιγγάναν.

— Ὑπόγραψε, ἀπεκρίθη ἐκείνη, παρουσιάζουσα ἕνα χαρτί ζωωμένον ὑπόγραψε, ἀκοῦ τολμᾷς...

Ὁ Οὐίλλιαμ ὕψωσε τοὺς ὤμους, ὑπέγραψε καὶ εἶπε μὲ κάποιον θυμὸν:

— Πάλι τὰ ἴδια; Θὰ μοῦ ξαναπῆς πῶς τὸ μαργαριτάρι τῆς Ἰάβας...

— Ναι, ἐρώναξεν ἡ γραῖα ἡ σὺ τὸ ξαναπῶ γιὰ τελευταία φορὰ καὶ πρόσεξε: τὸ μαῦρο μαργαριτάρι τῆς Ἰάβας φέρνει δυστυχία.

— Μὰ γιατί; ὑπέλαθεν ὁ Χόλκερ, ἐπειδὴ μία φορὰ κάποιος τὸ ἔκλεψε καὶ τὸν ἐκρέμασαν; Τοῦ ἔκαμαν πολὺ καλὰ! Ὅσο γιὰ τὸν τρόπον ποῦ ἔπεσε στὰ χέρια τοῦ κυρίου σου, εἶνε βέβαια λίγο παράξενος, ἀλλ' ὡς ποῦ νὰ συμπεράνῃ κατ' αὐτὸ τὸ μαργαριτάρι φέρει δυστυχία...

εἶνε ἄγνωστος, αἱ δύο σύντροφοι ἐκείνου ποῦ εὔρε τὸ μαῦρον μαργαριτάρι κ' ἐφαγώθη ἀπὸ τὸν κάρχαριαν, ἐφιλονείκησαν περὶ τοῦ ποῖος θὰ ἐκληρονομοῦσε τὸ εὔρημα.

Ἐφιλονείκησαν ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ τὸ βράδυ, ὅταν ὁ ἥλιος ἔδυσεν, ἔφυγαν μὲ δύο βάρκες μαζι-μαζί, διὰ νὰ μονομαχήσουν.

Ἐπροχώρησαν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος καὶ μόλις διέκριναν μίαν ἀγέλην κάρχαριῶν, ἔπεσαν εἰς τὸ νερὸν διὰ νὰ κτυπηθοῦν μὲ τὰ μαχαίρια των.

Τὰ μαχαίρια ποῦ μεταχειρίζονται οἱ Ἴνδοι δύνται, διὰ νὰ μύνωνται κατὰ τῶν κάρχαριῶν ὅταν βουτοῦν, ὀνομάζονται ν τ α γ γ ε ρ - ρ α κ καὶ εἶνε κρυστάλλινα, μωτερα σὰν βελόνες καὶ ἀπὸ μέσα κούφια. Εἰς τὸ κούφιον αὐτὸ μέρος, ἔχουν ἕνα δηλητηριώδη φοβερόν, κεραυνοβόλον. Ἡ ἐλαχίστη γ ρ α τ σ ο υ ν ι ἂ μὲ τέτοιο μαχαίρι, εἶνε θανατηφόρος.

Οἱ δύνται ἐκλέγουν τὴν στιγμὴν ποῦ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Πάλι στὸ στρατόνα!! Δὲν προεθάσαμε νὰ τεντωθοῦμε στὸ σπιτίσιο κρεβάτι μας, πάλι ἐπιστράτευσις, πάλι προσκλητήρια, πάλι τὸ χακί!!

Τί νὰ γίνῃ, Ἔτσι τῶθελ' ἡ Πατρίδα, ὅπως λέει σ' ἕνα ποίημά του ὁ Πολέμης.

Μὰ γιατί νὰ μὴν ἔλθουν οἱ ἀπαλλαγέντες; λέγουν πολλοὶ γέροιοι ἐθνοφρονοῖ.

— Ἔτσι τῶθελ' ἡ Πατρίδα! εἶνε τιμὴ γιὰ μᾶς ποῦ μᾶς χρειάσθη πάλι ἡ Πατρίδα. Τί νὰ τοὺς κάμῃ τοὺς ἀπαλλαγέντας; Ἐμεῖς γνωρίζουμε τὸ κάθε μονοπάτι τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἡπείρου. Τὸ δικό μας περὶ βατὰ τῆ βροχῆ καὶ τὸ δικό μας τὸ στομάχι χωνεύει τὴ μουχλιασμένη κουραμάνα.

Κ' ἔπειτα ἀπὸ δύο χρόνια, στὰ παλῆά μας λημέρια, συναντηθήκαμε οἱ παλῆοι φίλοι.

— Γεῖά σου, κύρ λογία Παναγόπουλε! — Βρὲ γειά σου, Σερρέτη, τί γίνεται, τί χαμπάρια;

— Θυμᾶσαι στὸ Σόροβιτε, ποῦ κοιμηθήκαμε κουβάρι σὰν κάμπλες ὄλο τὸ ὄλο στοχεῖο, ἔξω στ' ἀλώνια, μὲς' εἰς τὴ λάσπη;

— Ἄμ, δὲ θυμᾶμαι! Θυμᾶμαι καὶ τὸ παγοῦρι σου γεμάτο τσίπουρο ποῦ μᾶς ἔσωσε ἀπὸ τὸ ξεπάγιασμα.

— Θυμᾶσαι καὶ τῆς κτέες στὰ Καὶ-λάρια, ποῦ τῆς φήγαμε στὸ σπαθί;

— Ὁ Μπαλτᾶς τί γίνεται; δὲν τὸν βλέπω.

— Ὁ Μπαλτᾶς ἦταν τυχερός' ἔχει τέσσαρα παιδιὰ καὶ τὴ γλύτωσε.

— Μωρὲ τί μοῦ λές; μπράβο!

— Νὰ καὶ ὁ Μάνταλος τὸ στραβόξυλο.

— Θυμᾶσαι ποῦ κόλλητε τὸ βλητοφόρο στὴν Ἐλατσάνα καὶ δὲν ἤθελε νὰ κατεβῆ νὰ σπρωξῆ;

— Θυμᾶσαι τὸν καυμένο τὸ Σάλτα

ποῦ τὸν γάσαμε στὴν ὑποχώρησι τοῦ Σόροβιτε καὶ τὸν ἠράμα, ὅταν ξαναγεύσαμε, σκοτωμένο καὶ ὀλόθυμο μὲς' εἰς τὰ χωράφια;

— Ναι, τὸν θάψαμε ἐκεῖ ἀδιάβαστο καὶ ἄκλαυτο.

— Ὅχι ἄκλαυτο, γιατί κανενὸς τὸ μάτι δὲν ἔμεινε ἀδάκρυτο γιὰ τὸ καλὸ παλληκάρι.

Πέρα πέρα ἄλλοι ἐμίλοι; Θυμοῦνταν τὰ παλῆ, τοὺς ἀγῶνας, τὰς κακουχίας, τ' ἀστῆα καὶ τὰ γέλια καὶ μέσα στῆς ὥραιες ἀναμνήσεις τοῦ πολέμου, ἔφευγαν γιὰ μίαν στιγμὴ ἢ ἀναμνήσεις τοῦ σπιτιοῦ, τῆς μάνας, τῆς γυναίκας καὶ τῶν παιδιῶν.

Τὰ ὥραια ἔμωσ ἀυτὰ συμπλέγματα τῶν παλῆων συναγωνιστῶν τὰ διέλυσε ἡ ἀσπυρὰ φωνὴ τοῦ ἐπιλοχίου:

— Ἐμπρός στὴ γραμμὴ. Προσκλητῆριο.

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ



Χόλκερ, ἀπεκρίθη ὁ πλοίαρχος Σέλλιγκ.

— Μὲ γνωρίζεις λοιπόν;

— Ναι!... εἶνε πολὺ περίεργο... λέγει μάλιστα ὅτι τὴν εἶδατε κ' ἄλλη φορὰ καὶ ἐλπίζει νὰ τὴν θυμηθῆτε. Εἶνε ἡ Ζούνια...

— Πῆτέ της, πλοίαρχε, νὰ ἔλθῃ! διέκοψεν ἔξαφνα ὁ ἑκατομμυριούχος. Πραγματικῶς, νομίζω ὅτι τὴν θυμοῦμαι. Μία στιγμὴ, ἐξηκολούθησεν, ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν σύζυγόν του' θὰ ἐπιστρέψω ἀμέσως.

Ὁ Ἀμερικανὸς εἰσήγαγε τὴν Ἀτσιγγάναν εἰς μικρὸν δωμάτιον παραπλεύρως τοῦ γραφείου του καί, παρακαλέσας τὸν γραμματέα του νὰ ποσορῆ, ἔμεινε μόνος μὲ τὴν παράδοξον ἐπισκέπτριαν.

— Βλέπω ὅτι μ' ἐγνωρίσες, ἤρχισε νὰ τοῦ λέγῃ ἡ γραῖα, ἀτενίζουσα τὸν ἑκατομμυριούχον μὲ τὰ διαπεραστικά της μάτια. Δὲν θὰ ξέχασες βέβαια τὸ μαῦρο μαργαριτάρι τῆς Ἰάβας.

— Τὸ ἔχεις; ἠρώτησεν ἀγωνιωδῶς ὁ Οὐίλλιαμ Χόλκερ.

— Νὰ το! ἔκαμεν ἡ γραῖα, ἐξάγουσα μίαν θήλην κάτω ἀπὸ τὰ κουρέλια της. Ἰδὲς τί ὥραϊο ποῦ εἶνε.

Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπερεχάρη. Ἐπιτέ-

— Καὶ ὅμως, διέκοψεν ἡ γραῖα στενάχουσα, ξέρεις ὅτι γι' αὐτὸ, καὶ μόνον γι' αὐτὸ, ὁ κύριός μου κατεστράφη.

— Ὅσο τὸ καλλίτερο γιὰ μένα. Γιατί ἐτσι ἀποκτῶ τὸ μαργαριτάρι, ποῦ ἀλλοιωτικὰ ὁ κύριός σου δὲν θὰ τὸ πουλοῦσε ποτέ.

— Ἐξέρεις τοῦλάχιστο πῶς βρέθηκε;

— Ἐξέρω, ὅτι βρέθηκε στὴν Ἰάβα, ἀλλὰ τίποτε περισσότερο.

— Μάθε λοιπόν, ὅτι ὁ δουτηχτῆς ποῦ τὸ βρῆκε, τὸ πλήρωσε μὲ τὴ ζωὴ του' τὸν ἔκοψε σὲ δύο ἕνας κάρχαριος.

— Τυχαῖον!

— Δύο ἄλλοι βουτηχτές, φίλοι τοῦ πρώτου, ἐμονομάχησαν γιὰ τὸ μαργαριτάρι καὶ σκοτώθηκαν καὶ οἱ δύο. Κι' αὐτὸ τυχαῖο;

— Πῶς μπορεῖ νὰ σκοτώθηκαν κ' οἱ δύο; Παραμύθια!

— Ἀλήθεια λοιπόν, σὺ ποῦ τρελλαίνεσαι γιὰ μαργαριτάρια, δὲν ξέρεις πῶς μονομαχοῦν οἱ Ἴνδοι βουτηχτές;

— Ὅχι.

Καὶ ἡ Ἀτσιγγάνα διηγήθη: Εἰς τὴν Ἰάβαν, εἰς τὸν λιμένα μὲ τὰ χίλια φῶτα, εἰς τὸν ἀπέραντον ὄρμον ὅπου εἰκοσιδύο ἠφαίστεια ἐν ἐνεργείᾳ πυρπολοῦν τὸν οὐρανὸν καὶ ὅπου ἡ νύξ

περᾶ ἀγέλην κάρχαριῶν, διὰ νὰ αὐξήσουν εἰς δυσκολίας τῆς πάλης. Καθένας εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ μύνεται κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του καὶ συγχρόνως κατὰ τῶν κάρχαριῶν.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἐμονομάχησαν καὶ οἱ δύο ἐκεῖνοι, ποῦ διεφιλονέκουν τὸ μαῦρο μαργαριτάρι. Τί ἀκριβῶς συνέβη κατὰ τὴν φρικτὴν μονομαχίαν, δὲν γνωρίζει κανεὶς. Μόνον δύο μάρτυρες ποῦ τοὺς παρηκολούθησαν μὲ μίαν βάρκαν, βεβαιώνουν ὅτι ὁ ἕνας, ἀφίσας κραυγὴν καὶ θυτισθεῖς, διὰ νὰ νομίτῃ ὁ ἄλλος ὅτι προσεβλήθη ἀπὸ κάρχαριαν, ἐπέπεσαν ἔξαφνα κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του καὶ τοῦ ἔδωσαν ἀπὸ πίσω μίαν μαχαίριαν.

Τὸ κρυστάλλινον μαχαίρι, — ἰσχυρίζονται οἱ μάρτυρες. — ἔσπασε τότε εἰς τὰ χέρια τοῦ δολοφόνου, καὶ τὸν ἐπλήρωσεν. Οὕτως ἢ ἄλλως, καὶ οἱ δύο μονομάχοι ἀνεσύρθησαν ἀπὸ τὴν θάλασσαν νεκροί. Τὸ δὲ περιεργότερον εἶνε, ὅτι οἱ κάρχαρια δὲν ἠγγίσαν κἂν τὰ πτώματά των.

Τὸ μαῦρο μαργαριτάρι, ἀπομείναν εἰς χεῖρας ἐνὸς τῶν μαρτύρων, τῷ ἐκλάπη τὴν ἰδίαν νύκτα. Ὁ κλέπτης συνελήφθη κ' ἐκρεμάσθη.

(Ἐπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

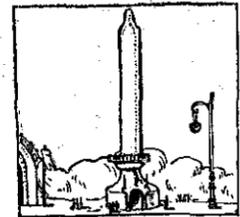
Τελειοποίησις τοῦ Κινηματογράφου.



Διὰ νὰ κινηματογραφεῖ σκηνας ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν θηρίων τῆς ἐρήμου, ἕνας εὐφυῆς φωτογράφος κατεσκεύασε μίαν

δούρειον... ἀγελάδα, μέσα εἰς τὴν ὅποιαν ἐργάζεται κρυμμένος. Ἡ ψευτικὴ ἀγελάς ἔχει καὶ εἰς τὰς δύο πλευράς ἀπὸ μίαν θυρίδα, ἣ ὅποια ἀνοίγει τὴν κατάλληλον στιγμὴν καὶ προβάλλει ἡ μηχανή, διὰ νὰ παίρῃ τὰς ὠραιότερας καὶ περιεργότερας σκηνας ἐκ τοῦ φυσικοῦ.

Στραγγιστὸν Κηρίον.



Εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς Στοκχόλμης, ὁ οἶκος Λίντολ ἐξέθεσεν ἕνα κηρίον (σπαρμαντς ἔτο) ὕψους 120 ποδῶν. Εἰς τὴν ἀπέναντι εἰκόνα, ὁ στύλος τοῦ ἠλεκτρικοῦ, παραπλεύρως, σὰς δίδει μίαν ἰδέαν περὶ τοῦ ἀναστήματος τοῦ γιγαντιαίου αὐτοῦ κηρίου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ τὰς περὶ τὰς ὥρας 9 π.μ.

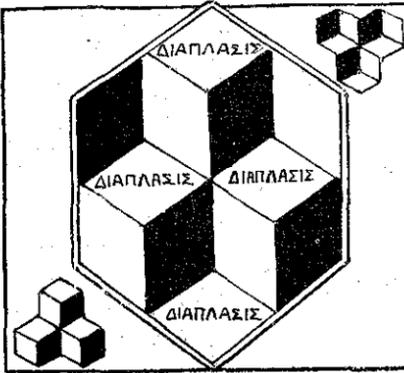
Περίεργον εὔρημα.



Εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰαπωνίας εὐρέθη ἐσχάτως αὐτὴ ἡ χελώνη, εἰς τὴν ῥάχιν τῆς ὁποίας εἶνε χαραγμένη μὲ ἰαπωνικὰ γράμματα μία ἐπιγραφή,

ἀγγέλλουσα ὅτι ὁ γράφων αὐτοχτονεῖ, ἀπὸ τὴν λύπην ποῦ τῷ ἐπροξένησεν ὁ θάνατος τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας.

Ὁστικὴ Ἰαώτη.



Τί παριστᾷ αὐτὴ ἡ εἰκὼν; Δύο κύβους ἐπάνω καὶ ἕνα ἀπὸ κάτω; ἢ ἕνα κύβον ἐπάνω καὶ δύο ἀπὸ κάτω;

Καὶ τὰ δύο. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν τρόπον ποῦ θὰ κυττάξετε τὴν εἰκόνα. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ ἐπιγραφή «Διαπλάσις» φαίνεται εἰς τὸ κάτω μέ-

ρος τῶν κύβων εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν, φαίνεται εἰς τὸ ἐπάνω μέρος.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

β) Πάινιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρου τῆς Δόξης

Ν	Α	Σ	Ι	Π	Ω	Ν	Ι
Α	Ι	Ρ	Ε	Δ	Ι	Κ	Ο
Α	Π	Ε	Ρ	Α	Ι		
Ι	Ν	Α	Α	Δ	Ι		

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται ὥστε νὰ ποτελεσθοῦν πέντε Κράτη τῆς Ἀσίας.

γ) Διὰ τοὺς Γαλλομαδεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ρωβῆρου

Cuerre guerre à à comme la la. Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ λέξεις αὗται ὥστε νὰ ποτελεσθῇ μία παροιμία.

Ἀήλωσις: Αἱ λύσεις — ὁσονδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ἀπαραίτητος ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου καθροῦ γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 44ου φύλλου

α.) Κλίνη, ἀνάκλιτρον, τράπεζα, λαμπτήρ, νιπτήρ, καθίσμα. — β.) Plus fait douceur que violence.

Τὸ πρώτιστον καθήκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ἡ ἐγκαίρως ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συντάσσεται υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ημών υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Εσωτερικού	Εξωτερικού	ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879	Διά των Πρωιτών... 10, Έξωτερ. 15
Ετησία 80, 8.—	Ετησία 100, 10.—	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λελ. 25
Εξαμήνιος 4,50	Εξαμήνιος 5,50	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τριμήνιος 2,50	Τριμήνιος 3,—	ΝΟΔΟΣ ΕΒΔΟΜΗΤΙΔΟΥ ΑΓ. 33, ΠΑΡΑ ΤΟ ΒΥΡΒΑΚΙΟΝ	Έτος 37ον. — Αριθ. 47
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός.		Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος	Έν Αθήναις, 24 Οκτωβρίου 1915

ισίον Τζ. (ας εκλείψη! δεν έχω κυμιάν αντίρρηση μόνον που δεν εκλείπει...) Σκιαβωμένον Έλληνα (Έστιαλ): Έστιαση του Ίθεώδους (ή επ.σολή σου προσέδθη) Προβόχοι της Έπιταλόρου (βίβλια, το σύνθημα δεν είναι για μένα άμα μου πουν «Διαπλάσις!» βάπανησω εδρίτσι) Μικρόν Προβόχοι (έλήφθησαν) Τελέσσαν (Έστιαλ): Ανθισμένη Άμυγαλιών (δν σοφ άπαντοσα, θα παρεβίβαζα το μυτικόν των ψευδονύμων) Άγριοβιολέτταν (έπιστολή σου με δραχμήν δεν έλήφθη): Ν. Κόζαδ (δχι.) Έρετικόν Λέοντα (Έλαβι, ευχαριστώ) Στεναγμόν του Άνέμου (διά τα νέα μυστηριώματα θα σάς πω εν καρφί) Κ. Θ. Παπαθ. (διεδιδόθη) Θαλασοπούλι του Στόλου (βραδείον Έστιαλ) Όνειρα π' Άλήθθωρα, Σκιαβωμένον Έλληνα, Κόμα του Βοσπόρου κτλ. κτλ.

Είς όσας έπιστολάς Έλαβι μετά την 13ην Οκτωβρίου, βήπανησω εις το προσεχές.

να σχηματισθών άνω αναγραμματισμού, άλλαι τότε λέξαι:Θέσις, όπωσ, κώνος, Άρνος, θύρα.

Έστίαση υπό του Κυριακάου Πνευματικού

581. Άκροστιχίς: Έξ Άντιθέτων

Διά των άρχικων των αντιθέτων των κάτωθι λέξεων, σχηματίζεται νήσος του Αιγαίου.

Πήεις, ρύξ, γέρον, μέρος, φώς.

Έστίαση υπό του Προμάρου της Έπιταλόρου

582. Φωνηεντόλιπον

στ - κφ - τυ - πρτ - σ - θλς - βρον.

Έστίαση υπό του Παντοκράτορος

583 Γρίφος.

μυϊα σο λύνος
βρ

Έστίαση υπό της Μανιατοπούλας

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικων Άσκήσεων του φύλλου 34

416—418. 1. Η Άσία το λίκνον της άνθροπότητος. 2. Το Μεσολόγγι. 3. Η Θισσαλονίκη.—419. Κλεομένης (κλαίω, μένεις.)—420 Κρανίον (κρά, νη, ών.)

421. ΚΟΜΗΤΗΣ 422. Αεζιά:—Λου Ο Ι Α Υ κζ.—423. ΜΙ Α Α Ν Ο Ν Α Ρ Χ Ι Μ Η Η Σ Η Α Α Τ Τ Α Κ Ι Τ Ο Σ Τ Α Ν Α Γ Ρ Α Τ Η Ν Ο Σ Η Ο Ρ Γ Ν Ω Ε Σ Υ Ν Τ Α Γ Η Σ

424—426. 1. Οι Γερμανοί και οι Γάλλοι είναι άπονοβιοί έθνοί. 2. Το άσθμα είναι νόσος. 3. Η γλώσσα είναι μέλος του σώματος.—427ΣΟΛΟΜΩΝ (Σερβία), 60ος, Σάδων, Βόλο, Δεκ-Μέριος, Ξενοφών, Άρτορον.)—428. Καλός; άνοσιον μάλλον η πλουτείν θέλε.—429. Η Ισχύς εν τη ενόσει (Οί εις χ' εις έ-τι εν ώς-οι.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

δσον αλ λύσεις, άδιακρίτως φυλλαδίου, έλήφθησαν από 7—13 Οκτ.

ΑΘΗΝΩΝ: Ιω. Α. Πελεκάνος, Βασ. Φ. Κλήρης Σπ. Π. Μπαμπάκος, Άσπασία Α. Παλαρινού, Δημ. Π. Μακρής, Πάνος Χ. Μετάνης, Κωνστ. Μανιάκης, Γ. Κλ. Σουραπάς, Κωνστ. Β. Καρσάβελλος, Έμμ. Θ. Κασσαβέτης, Σπ. Α. Μάμος, Αθ. Γούλας, Κ. Μπαρής, Λουκ. Γιαννάκης.

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Γεώργ. Εδθ. Λαζανάς.

ΒΟΛΟΥ: Ηλ. Α. Αρδαβάνης, Γ. Ι. Ήλιος ΔΙΜΙΝΙΟΥ: Σπ. Κοΐλιας.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Δημ. Σ. Θεμελής, Ροβ. Κοεύ. ΚΕΡΚΥΡΑΝ: Σοφός του Μέλωντος.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Διον. Αλ. Ζακυνθίνος, Άγγελική Π. Ίακωβάτου.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Αθ. Ν. Μπιτιέρης, Γ. Καράμα-νάλης.

ΠΑΤΡΩΝ: Ίωαν. Κ. Παπαζαχαρίου, Άντιγόνη Κ. Παπαζαχαρίου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Πάνος Χ. Κολυβάς, Β. Δ. Μάλας, Ι. Μεγαλάκος, Σπ. Π. Σμυρνογιάννης, Ίω. Σμυρνογιάννης, Π. Εμ. Ψύλλας, Ν. Π. Ρούσης.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Άναστ. Π. Κολιόπουλος, Μελαχρονίδ Άγγελουδάκη, Αδρόδος Λίστας, Ίνδαλμα Τριπόλεως, Μελαχρονίδ Διαβολάκη, Βαλαντιδοφάγος Άρκάς, Πόπη Κ. Ζαραγάνη, Άθηνγιανίς ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Παναγ. Σ. Καραντζής, Άναστασία Χ. Οικονομοπούλου, Ναυτάκι της Ίου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Όλων των άνωτέρω τα όνόματα έπέδθησαν εις την κληρωτίδα και έκλήρωθησαν οι εξής δύο: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΣΟΥΡΑΠΑΣ εν Άθήναις και ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ εν Χαλκίδι, οι όποιοι ενεγράφησαν διά τρις μήνας από της Νοεμβρίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

— [1Ε—56]

Εν Χιωτάκι, δόχομο ευχαριστως ανταλλαγήν Μ. Μυστικόν.

Διαβολάκι των Άθηνών

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του 152ου Διαγωνισμού Δύσεων Αυγούστου—Νοεμβρίου.

Αι λύσεις γίνονται δεκταί μέχρι της 6ης Δεκεμβρίου. Άλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης, έφ' όσον δεν θα έδουν άπόκριση δημοσιευθή.

570. Δεξιόγραφος

Ένώμο κάποιο ποίημα
Με μίαν άντωνυμία
Κι' άρσώσας μεγαλόπολι
Σου κάμνω στη Ρωσσία.

Έστίαση υπό του Σ. Ι. Μανουμάχου

571. Δογοπαικτικός Δεξιόγραφος

Ένα πλατύ με ποταμόν
Ένώμο της Ρωσσίας.
Και Άθηναίον στρατηγόν
Κάμνω πολλής αξίας.

Έστίαση υπό του Θαλασοπούλι του Στόλου

572. Συλλαβόγραφος

Μία φωνή το πρώτον μου,
Άρνητικόν το δεύτερόν μου,
Φωτιστικόν το τρίτον μου,
Προδότης δέ το σύνολόν μου.

Έστίαση υπό του Μέλωντος Ναυάχου

573. Στοιχειοτονόγραφος

Είς πρώθισιν διαύλαθον
Σύμφωνον άν προσθέσης
Και τόνον μεταθέσης,
Έν τοικίον επίφρημα
Εδθ: θάποτελέσης.

Έστίαση υπό του Νσαοφ Έδπατριδου

574. Ρόμβος

Το πρώτον και το έσχατον
Το κύμα σου παρέχει
Το άλλο μου η Γραμματική
Ός άκλιτον το έχει.
Χώρα γνωστή το τρίτον μου
Μικρασιατική,
Νήσος είναι το τέταρτον
Όραία, Έλληνική.
Το πέμπτον σχηματίζεται
Μ' άέρα η νερόν.
Και συμπληρωθ' το Ρόμβον μου
Συμπερασματικόν.

Έστίαση υπό της Μεγάλης Έλλάδος

575. Μαγική Εικόνη άνω Εικόνας.

Ό Διδάσκαλος.—Σε, Ίωάννη, να μου ειπής πόσους κατοίκους έχει αυτή η πόλις;
Ό Μαθητής:—Ποιά πόλις;
Ό Διδάσκαλος:—Αυτή που είπα.

Έστίαση από το Έδζωνάκι

576.—580. Μαγικόν Γράμμα

Τη ανταλλαγή ενός γράμματος εκάστου των κάτωθι λέξεων, δι' ενός άλλου, πάντοτε του αύτου,

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1915

Κατά τα προκηρυχθέντα την 16' Οκτωβρίου το πρωί έπέδθησαν εις την Κληρωτίδα οι αριθμοί 1 έως 2666, οι άντιστοιχούντες προς τους αριθμούς των αποδείξεων πληρωμής, τας όποιαις έλαθον οι προπληρώσαντες μέχρι της στιγμής εκίνης συνδρομήν έτησιαν, η ένεαμήνην, η εξαμήνην, η τριμήνην, έντός της όποιας συμπεριλαμβάετο η 15' Οκτωβρίου 1915. Έκλήρωθησαν δε κατά σειράν οι εξής 50 αριθμοί

1151, εκέδοισεν εν όρολόγιον της τσέπης,
743, 1621, εκέδοισεν έκαστος τόμος Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης αξίας δραχμών 40 και' έκλογήν του.

59, 1019, 2030, εκέδοισαν έκαστος τόμους Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης αξίας δραχμών 25 και' εκλογήν του,
1865, 2178, 5011, 2627, εκέδοισαν έκαστος τόμους Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης αξίας δραχμών 15 και' εκλογήν του.

1450, 916, 1916, 1260, 263, εκέδοισαν έκαστος άνα μίαν έτησιαν συνδρομήν Διαπλάσεως του προσεχούς έτους.

1130, 2044 1519, 1811, 371, εκέδοισαν έκαστος άνα εν αντίκτυπον του «Άγγέλου της Άγάπης».

1204, 20, 1318, 453, 118, 1959, 678, 1499, 620, 1743, εκέδοισαν έκαστος άνα ένα τόμον Διαπλάσεως της Β'. Περιόδου εν των τιμωμένων φρ. 3,50.
865, 1054, 82, 2168, 2457, 1217, 1586, 77, 2389, 1412, 1772, 211, 1942, 170, 936, 2549, 1875, 398, 353, 2277, εκέδοισαν έκαστος άνα ένα τόμος Διαπλάσεως της Α' Περιόδου εν των τιμωμένων 1 φρ.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ των δώρων προς μέν τους κατόχους του πρώτου και των τεσσαράκοντα τελευταίων αριθμών θα γίνη μαζί με το 41ον φύλλον της προσεχούς έβδομάδος, χωρίς να δικαιούται τις να ζητήση άντικατάστασιον του υπό της τύχης άπονεμηθέντος αυτού δώρου δι' άλλο, ούτε Ισης, ούτε κατωτέρας αξίας. Προς δέ τους κατόχους των αριθμών, οι όποιοι εκέδοισαν τόμους κατ' εκλογήν των, άπυθνήνανεν σήμεραν επίστολήν, παρακαλούντες αύτους να μαζί ήράσουν ποίκους τόμους θέλον να λάβουν.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1916

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1916 θα γίνη την πρώτην έβδομάδα του προσεχούς Δεκεμβρίου, και θα λάβουν μέρος εις αυτήν όλοι όσοι θα έχουν πληρώσει έτησιαν η εξαμήνην συνδρομήν διά το 1916 μέχρι της 30 Νοεμβρίου έ. έ. το βραδύτερον. Ό κληρωθηόμενος, εις μόνος, θα κερδίση μίαν Μετοχήν Λαχειοφόρον της Έθνικης Τραπεζής της Έλλάδος, αξίας φρ. 100, μ' έπιπλά κέρδους φρ. 50,000.

Είς το διάστημα του έτους 1916 θα γίνονν άλλαι τέσσαρες Κληρώσεις δώρων αξίας 1600 εν όλω δραχμών εις εκάστην των όποίων θα συμμετέχουν οι έγκαίριος προσληθόντες την συνδρομήν των διά το 1916. Τα δώρα, διά τους 50 κερδίζοντας αριθμούς εις εκάστην των τεσσάρων τούτων κληρώσεων, θα είναι όμοια με τα της άνωτέρω Τετάρτης Κληρώσεως του 1915.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

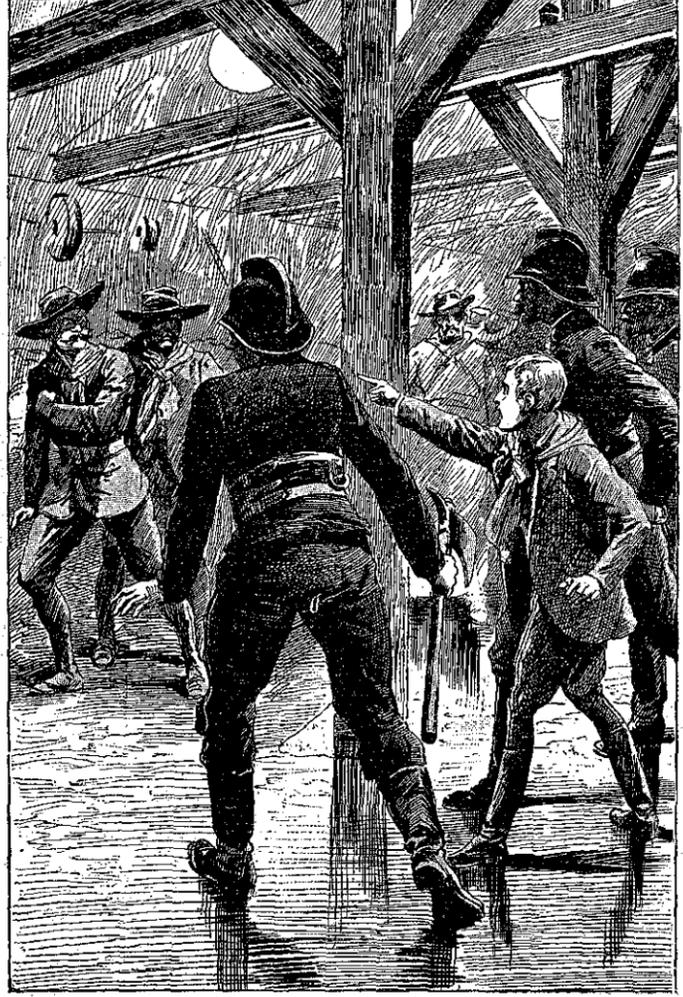
ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Έπειτα, και οι δύο μαζί:
— Έμπρός! γάπ!.. Και προσέξετε να μου ανακατέφετε κλά τα κόκκαλά του, για να μη τα γνωρίσουν.
— Μη σε νοιάζει! έγέλασε πάλιν ο χατάπης. Θα πάμε στη μηχανή που θα τα κάνουν θρούφαλα.
— Όσο για το κρέας, προσέθεσεν ο σύντροφός του, θα πάη στής κονσέρβες και οι άνθρωποι θα τ'ό φάνε μ' ευχαρίστηρι, χωρίς να φαντάζονται πως είν' ανθρωπινό.
Ό Ραούλ δεν ήμπόρεσε νακούση περισσότερα από την φορτική αυτήν συνομιλίαν. Είχε πέτη σχεδόν λιπόθυμος, και όταν συνήλθεν, είδε την άπαισίαν πομπήν να διέρχεται από μίαν μικράν θύραν, όδηγούσαν βεβαίως εις το σαγείον.
'Άλλ' όσα είχαν ακούση, τήν διερώτισαν αρκετά περί των σκοπων των άπαισίαν εκείνων κακούργων. Άφού ελάχιστευσαν την διατύχημέναν εκείνων, τον έδεσαν και τον έπληρναν τώρα να τον σφάζουν και να τον κομματιάσουν σαν γουρουνί...
'Η άντικατάστασις δεν ήτο βέβαια δύσκολος μέσα εις τα βουνα έκείνα των κοκκάλων, των δερμάτων και των κρεάτων του σαγείου. Καλά το είχαν συλλογισθή, οι κακούργοι. Άλλά το έγκλημα αυτό έπροσε να έμποδισθή με κάθε θυσίαν. Ό Ραούλ ώρησε τρέχων προς την μικράν θύραν

από την όποιαν εξηρανόσθησαν οι όημοιοι.
Όθούμενος τώρα από μόνην την επιθυμίαν ναποτρέψη το φορτικόν έγκλημα, ήτο έτοιμος να εισέλθη εις την μεγάλην αίθουσαν και να φωνάξη δυνατά. 'Άλλ' όταν εύρέθη εις το έσωτερικόν του εργοστασίου, έστάθη κ' έσυλλογίσθη ψυχρότερα.
Άπλουν βλέμμα εις την αίθουσαν όπου είχαν εισέλθη, τον έπεισέν ότι, άν έκαμνεν ό,τι του έλεγεν η καλή του καρδιά, έκινδύνευε να σαγήη και αύτός κατά τον ίδιον τρόπον.
Γώντι, διά την νυκτερινήν εκείνην εργασίαν, μόλις ήσαν απηργολημένοι καμιά δεκαριά εργαται, και αυτοί διεσπαρμένοι έδω κ' εκεί, εις ένα μεγάλο χωρόν, όπου την ημέραν εργάζονται άνέτως έκάτον.

Το εργοστάσιον λοιπόν έφαινετο σχεδόν έρημον, και ακριβώς επί της περιστάσεως αυτής είχαν βασισθή οι τολμηροί δολοφόνιοι. Κρουμένος εις την σκιάν της θύρας, ο Ραούλ τους έβλεπε και τους τέσσαρας εις μίαν άκρην της άπεράντου αίθούσης, μακράν από τους άλλους εργατάς.
Να φωνάξη; Να κρέαη; Άνωσελες κ' επικινδύνουν.
Πριν τον άκούσουν οι εργατάι που ήσαν εκεί, βοθισμένοι εις την εργασίαν των, οι κακούργοι θα είχαν όλον τον καιρόν ναποτελειώσουν τον άνθρωπον. Και έπαται, ποίος ξεύρει μήπως και οι άλλοι εργατάι της νυκτός δεν ήσαν συνένοχοι του Ζο και του Λε;
Ό Ραούλ δεν ήξευρε πλέον τι να κάμη. Έστέκετο εις την θέσιν του, ταλαντευόμενος κ' αισχυνόμενος διά την άδυναμίαν του. Έξάρνα έσυλλογίσθη:
— Θα τρέξω εις την πόρταν της έξόδου.
'Άλλά δεν έπρόθεσεν... 'Ήδη οι κακούργοι, χωρίς να γάσουν στιγμήν, είχαν εξαπλώσει το σώμα του αίχμαλώτου των εις ένα βαγονάκι, από έκείνα που έχρησίμευσαν διά την μεταφοράν των ζώων. Το βαγονάκι έτρεφε



«Πιάστε τους! φωνάζει ο Ραούλ.» (Σελ. 374 στ. 6').